

בח'י' הכל ובחנת דיבור והנה ההכל הוא בח'י' האור והדיבור הוא בח'י' הכלי והנה 'ש' כפה הכל ודיבור עליונים כלחי העליון והכל ודיבור תחתונים כלחי התחתון ומלא כי ההכל העליון הוא ח'י' ומ' והתחתון הוא ח'י' א"פ. ודיבור העליון כלי ח'י' והתחתון הוא כלי פנימי והאורות שהם ההכלים הם זימין הפה והדיבורים שהם הכלים הם בשמאל הפה:

פ"ב והנה אותם ה' אלפי'ן לר' שליירנו לעיל בחוטם הם הנכנסים כפה והם הנעשים שם ד' הכלים והנה ד"פ הכל הוא בני' קמ"ח כי על ידי השיניים שבתוך הפה נעשים אותם ה' הכלים להן ונעשים קמ"ח ונגמרת פעולתן. לו ואל יקשה בעיניך משל' כי מן אור' און שמאל הנכנס כפה. נעשה ממנו חילוניות הכלי ומן נקב חוטם שמאל נעשו פנימיות הכלי כי אעפ"י שאור המקיף גדול מאור פנימי עכ"ז פנימיות הכלי הוא גדול מחילוניותו כנראה בחוש הראות משא"כ בח'י' האורות כי האור הגדול של' יוכל הכלי להגבילו ולקבלו בתוכו י' שאר בחוץ כבוד ח'י' לו) והאור המועט י' שאר בפנים משא"כ בכלים וח"כ איך מבחי' האון העליונה יהיה חילוניות הכלי ומן החוטם שהוא יותר תחתון יהיה פנימיות הכלי והתשובה בזה היא כי האור כולו הוא שוה בהשואה א' וכאשר רוצה ליכנס ולהיות נגבל תוך הכלי אז האור שאינו יכול ליכנס תוך הכלי נשאר בחוץ בח'י' מקיף ואור הפנימי הוא מאיר מבפנים הכלי ועובר האור עד חני עובי דופן הכלי מלד פנימית הדופן והח"מ הוא מאיר מבחוץ הכלי ועובר עד חני דופן הכלי מלד חילוניותו וע"י ז' הארות אלו מאיר הכלי ומודרך. והנה אלו לריכס שח'י' כלי יאיר תחת ח'י' ומנה המקיף גדול מאד ולא היה עובר הארותו ונבצע ומאיר בדופן הכלי כי י' הרחק והפרש והבדל גדול ביניהם ועל כן הולך שפנימיות הכלי הגרוע י' שתיה עם אור פנימי הגרוע ומאירים זה בזה וכן חילוניות הכלי המעולה יאיר זה בזה אור המקיף המעולה שאל"כ היה נשאר חילוניות הכלי בלי שום הארה. גם י' סיבה אחרת והיא קרובה אל הגו' והוא כי הנה אור המקיף ח'י' חשקו וחפלו להדבק עם האור הפנימי על' לו ולכן אם חני הדופן של הכלי מלד החילון לא היה זך יותר לא היה עובר זה האור המקיף והיה אור הפנימי חסר מלקבל אור המקיף אמנם כהיות חני החילון של הדופן זך או י' יכולת באור המקיף לעבור זה עד חני הפנימי של הדופן ואז מאיר זה בזה ואעפ"י שחני הפנימי של הדופן לא יהיה זך אין זה חשש כי האור הפנימי עובר ומאיר זה עד חני העובי הפנימי אעפ"י שאינו זך. ואם תקשה ותאמר כי עדיין י' להקשות ולומר שהרי בחוש הראות

אנו רואים שפנימיות הכלי זך יותר מחילוניותו. התשובה כי ביאור הענין הוא כי אעפ"י שאור הפנימי קטן מאור המקיף עכ"ז להיותו מוגבל תוך הכלי לכן הכלי מקבל הארה שלימה ממנו אבל אור המקיף אעפ"י שהוא אור גדול עכ"ז כיון שאינו דבק וממולט עם הכלי אינו מאיר כ"כ הארה בחילוניות הכלי כמו שמאיר האור הפנימי שפנימיות הכלי ובוה יבוא הכל על כיון:

[בע"ח שבדפוס ככאן הוא מתחיל פ"ג]
והנה כבר ביארנו שלשה בח'י' העצמים (') ואמנם גם בח'י' נתי' כלולים בהם אלא שאינם מתגלים כאן עד למטה באורות העינים כמו שגבאר במקומו בשורת האל בדרך הוא: **ונבאר** י' יאית אורות אלו הנק' עקודים דע כי בעת שיאלו לא ילאו שלמים כמ"ש בע"ה וטעם הדבר הוא כי כונת המאלי' היה לטעות עתה התחלת הויית הכלים להלביש האור ללורך המקבלים שיוכלו לקבלו ולכן כהיות שיאלו בלתי שלמים ונגמרים חזרו לעלות אל שורשם להתקן ולהשתלם וע"י כן נעשה הכלי וכמ"ש והענין כי בודאי הוא שבח'י' הכלי היה בזה חפ"י כי לא היה בפועל בתוך האור כי היה צבתי' האור היותר גם ועב רק שהיה מחובר זה בעלם והטב ולכן לא נגלה בחינתו כי כאשר ילא האור דרך הפה ולחון ילא הכל מעורב ביחד וכאשר חזר האור לעלות למקורו להשתלם כנז' אז ודאי שעי' יאית האור מחוץ לפה הנה אותם בח'י' הכלי שהוא האור היותר עב קנה עתה עביות יותר וע"י כן אינו יכול לחזור גם הוא למקורו כצראשונה ונפשת האור תוך ממנו ועלה אל המקורו כנז' ואז יתחסף באור העב הגו' עיבוי יותר על עיבוי ואל נגמר והשאר בח'י' כלי. וא"ת ח"כ כאשר יחזור האור תוך לירד ולהתפשט בכלי כצראשונה יחזור ויזדקך הכלי כצראשונה ויתבטל מלהיותו בח'י' כלי. התשובה בזה היא כמה שהודעתך במקום אחר כי לא חזרו כל י"ם שנתעלו במקורם לחזור ולירד כולם. אמנם הני' לבדם ירדו והעליונה שהיא הכתר נשארה תמיד שם עם המאלי' מן ובוה נמלא כי אור התכמה הוא שחזר להתלבש בכלי הכתר וכן שאר הספי' ויכולים הכלים לקבל האור הוא המועט ממנה עתה ממה שהיה להם קודם:

והנה כולם ילאו בבחי' נפש בלבד וי"ם פסוק נשבע ה' בנפשו (מא) כי האני' שהוא נק' נקודים כמ"ש בע"ה והוא הנק' שם הוי"ה הוא הנשבע במי שגדול ממנו והוא עולם העקודים הגו' אשר כולם ילאו בח'י' נפש בלבד ומוזה תעמיק ותראה יא) כמה עמקו מתחבטותו ית' כי חפ"י עולם העליון של העקודים אינו רק בח'י' נפש לבד והנה כל הי"ם ילאו אבל לא ילאו יחד כולם רק

איפה שרימה

(ח) **היטקו** וחפלו וכו' עי' בש' הקדמות ד"ו ע"כ ששם מתוקן הלשון יותר. ועי' בהגהת השמ"ש זיע"א לעיל ש"כ עקף ג' שכתב שם וז"ל שזה המקיף הוא בח'י' חיה ועי' סוף פ"ב מש' העקודים במ"ב עכ"ל. ועי' בש' הקדמות דע"ה ע"ד שכתב שאור המקיף נקרא נשמה לשמה שהוא חיה והוא בח'י' אבה. וכ"כ בש' העקודים פ"ב במ"ק יעו"ש. ועי' הו"ח דל"ד ע"ה ודפ"ו ע"ה יעו"ש. ומה שהשיב על דבריו הרב יוס"ד ז"ל בכת"י וז"ל חזרה קושי"א לזכותה על בח'י' הראשון שנ"כ כלל גדול בדיניו שחילוניותו וכו' אבל עיקר הקושי"א ליחא לכוין שאינו דבוק וממולט לא גרמה להו שאינם זכים ומאירים עם היות שבח'י' אריות שורשם מעולה. ועוד התם בכללות כנון ג' כלים פנימי וחילון אבל אה"כ כל אחד ואחד מהם חילוניותו גדול מפנימיותו עכ"ל. הנה מדל"ה השיב על דבריו נמי שזה הוא מקיף חיה משמע דגם הרב יוס"ד ז"ל ס"ל שזה מקיף יחידה. וליחא אלא הוא מקיף חיה כמ"ש. ומ"ש הרז"ל בש"מ פ"ו שאור המקיף בכלי החילון הוא בח'י' ז"ן שכתב שם וז"ל ונר"ן פנימי דמ"ה הם אורות לשלושה כלי פנימיים והמקיפים לג' כלים חילוניות משם ז"ן עכ"ל. כ"ל שכונתו לומר כי בח'י' ז"ן שהוא מוחין דאב"ח הם נקראים נוקב"ה בערך מוחין דפנים שהם בח'י' חיה והב"ן הוא מלביש ומקיף על מוחין דחיה כבוד נקב"ה כבוד גבר אבל הב"ן אינו אור"מ ממש הנקרא חיה כנלע"ד:

(ט) **אות** ע"ל דמהר"ש ז"ל הוא לשון שער העקודים פ"ה מ"ק יעו"ש:
 (י) **ד"ה** אמנם גם בח'י' נתי' כלולים בהם וכו' עי' להרי"ש ז"ל באות ז' והביא דבריו הרב שכתב ד"ו ע"ד ד"ה והנה וכו' והקשה עליו ופירש פירוש אחר יעו"ש. ולדידיה נמי קשה כי הכלי והרשימו ואו"ח אשר היו בעולם העקודים נתגלו שם בעולם העקודים ולפי פירושו איך יתיישב מ"ש הרז"ל אלא שאינם נגלים כאן עד למטה באורות העינים וכו'. ועוד אלו הנתי' של העקודים שהם הכלי והרשימו ואו"ח לא נתגלו מעבור ולמטה עם אורות העינים. ומה שנתגלה עם אורות העינים הם נקודות דס"ג שהיו תוך פנימיות הא"ק מטבדור ולמטה ילא חילוניותם עם חילוניות הב"ן מהעינים ונתגלו מטבדור ולמטה. ואעפ"י שיש ליישב קושי"א זו כמה שכתב הרז"ל בש' הנקודות כי אורות העינים בעברם דרך אח"ך היו שואבים הארה מאח"ך ומאוחתה הארה נעשו כלים ואורות הנקודים, מ"מ קושי"א ח"י' עדיין במקומה עומדת. והרב יוס"ד ז"ל כתב בגליון ע"ח וז"ל גם נתי' כלולים עממם כי הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן מטבדור ח"ק וכשעלו מ"ה וב"ן כבוד מ"ן לטעמים עלו עממם. וכשיאלו הב"ן מהעינים ילאו עממם כמ"ש בכללי השמ"ש ז"ל עכ"ל. ונלע"ד לפרש ע"פ מ"ש הרז"ל בכ"מ כי העליון כולל כל מה שחתיו ח"כ אורות העקודים שהם עממים דס"ג מוכרח להיות כולל בהם גם נתי' דס"ג מטעם שהם למטה מהעממים. אבל הנתי' דס"ג עממם הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן שפנימיות ח"ק מטבדור ולמטה ובנתי' אור העינים ילאו עממם חלקי נתי' דס"ג ונתגלו מבחוץ מטבדור ולמטה. ועי' בש' השבירה פ"ו שכתב שם וז"ל והנה בשם ס"ג היותו כולל עממ"ב שהם טנח"א וכולם נכללים ב"ם העקודים ע"ש עכ"ל:

(יא) **שם** ד"ה כמה עמקו מתחבטותו וכו' עי' להרב יפ"ש בפ"ג אות א' ובס' ש"ש אות ה' יעו"ש. ונלע"ד שכונת הרז"ל לומר שהשי"ת

באזן ובחוס ימין זה מקיף
ושמאל זה פנימי. אבל בפה זה
מוכפל. יש בו מפגש של מקיף
ופנימי ואז יש ביטוש וכלים.
ומתגלים הד' אלפין שהיו בחוסם

ומקיף והכלים בסוד פנימי ומיזן ואלה הארבע צמיגות הם צמיגות
גילוי אותם הד' אלפין הנ"ל שהיו צמוטם (לכ) כי האור עבר
ונמשך דרך פנימיות האדם הזה וי"א דרך הפה של האדם:

והנה הב' אלפין שזיורן יו"י הם פנימי ומקיף וב' אלפין
שזיורן יו"ד הם ב' צמי' הכלים פנימי ומיזן ואלו הד'
צמי' הם עלמן צמי' ב' האזנים וב' נקבי החוטם שנתגלו כאן
צפה כי מן האזן ימין נמשך האור וי"א דרך הפה בסוד א"מ (1)
ומחוטם ימין נמשך האור וי"א דרך הפה א"פ ומן און שמש נמשך
וגעשה צמי' חילוניות הכלי (ז) בחוק לפה ומחוטם שמאל נמשך
וגעשה פנימית הכלי ואלו הד' צמי' נכנסו צפה כי הנה צפה יש
צמי'

כלי (ל) ולכן נק' מקום הזה פה כי פה צמי' ס"ג וכ"ב אותיות (ד)
והנה צמי' האותיות הם הכלים כנודע ולכן נרמו צפה שם ס"ג
ועוד כ"ב אותיות לרמוז על מה שנתחדש במקום הזה ענין הוי"ת
הכלים שנתגלה בכלן ע"י כ"ב אותיות והנה מן הפה הזה י"א
עשרה אורות פנימים וי' מקיפים (ה) ונמשכים מכנגד פנים עד
העבור של זה האדם (א) והוא עיקר האור אבל ג"כ הוא מאיר
דרך הלדדים וכל סביבות האדם ע"ד הנ"ל בצורות און וחוטם:
והנה באזן וחוטם לא היו רק ב' צמי' של אור והם הפנימים
והמקיפים אבל כאן צפה נכפלו הצמי' והיו שתיים שהם
ארבע כי הנה הם צמי' אורות וכלים והאורות נכפלו בסוד פנימי

איפה שרימה

(ד) **ד"ה** כי פה ג' ס"ג וכ"ב אהונו וכו' ע"י צמי' ש"ש ז"ל שצחקן אהו ז' שכתב שלח ידע דשם ס"ג זה למאי רמזו יעוש"ב שהביא
עלות מרחוק אבל העיקר הוא כי אורות הפה הם צמי' טעמים התחוננים דס"ג ומשו"ה לריך לרמוז צפה צמי'
ס"ג. ובפי' כתב הרז"ל שנקרא פה לרמוז על הכ"ב אותיות שנתחדשו כאן במקום הזה וכו' משא"כ באור האזן והחוטם שאינם כ"א
ס"ג לצד מפני שלא נהווה בהם צמי' כלל. וכן מובאר בהרב חס"ד אהו יו"ד שכתב שם וז"ל ואורות הפה שהוא הכל הנרגש מכולם
הנקרא נפש והוא טעמים תחוננים דס"ג נה"י י"א א"מ ו"ס א"פ מחוברים יחד ומהבאחם זכ"ו נהווה כלי בצורות הפה ולכן
פה ג' ס"ג וכ"ב דכולם הם ס"ג אלה שכתבן נחוספו הכלים וכו' יעו"ש:

(ה) **ש"ס** ד"ה והנה מן הפה הזה י"א פנימיים וי"ס מקיפים וכו' ג"כ **יו"ס"ד** מקיפים הנו' אינם מקיפים הכוללים כשל און
וחוטם שהם נרנח"י המקיפים הכוללים אבל אלו הם מקיפים פרטיים הפנימיים כי כן הוא כל א"פ יש עליו א"מ. אבל
הכוללים דעקורים לא נתגלו כולם כ"א ב' צמיגות אבל הנר"ן לא נתגלו וע"י לקמן בפ"ב ג"כ עכ"ל וענין ה' מקיפים הפנימיים שזכר
הרב יוס"ד ז"ל כתבם הרח"ו ז"ל בסוף פ"א מש' טנח"א צמי"ב יעו"ש. ובפירושו הרב יוס"ד ז"ל יבוא בדקדוק לשון הרב ז"ל שכתב
לעיל מזה להיות עשרה אורות אלו פנימיים ומקיפים מחוברים וקשורים יחד בחוק כלי אחד וכו' דמשמע מלשנו הטהור שגם אורות
המקיפים הם עומדים בחוק הכלי וזה אי אפשר לומר כ"א במקיפין של הפנימיים אבל במקיפים דחיה ויחידה הכוללים הלא מעולם
לא נכנס אור היחידה תוך הכלי. ואור החיה אעפ"י שנקנס אינו יכול להתעבד שם אלא חוזר ויולא בסוד א"מ דרך שערות הראש
אלא מוכרח שאלו המקיפים הם פנימיים. וע"י צמי' שם משמעון בהנהוטי על עטרת יוסף דע"א ע"ב אהו י"א שהאר"ך בזה ופירש
בהרב יוס"ד ז"ל, ודלא כהרב טעם עזו בסוף פרק ב' ממשנת אורות הטעמים שעל משנת חסידים יעו"ש. גם לפי דברי יוס"ד ז"ל י"א
לנו שאורות דחוטם ימין ואזן ימין הם אורות המקיפים הכוללים והפרטים. שגם המקיפים הפרטים י"א מלך ימין ולא י"א עכ
אורות דמלך שמאל הפנימיים. גם מה שהקשה צמי' ש"ש אהו ח' ובפי' אהו י"ד והינה צל"ע ימור"ך צמה שכתב הרב יוס"ד ז"ל. וב"כ
הריפ"ש ז"ל בפ"א מש' טנח"א צמי"ב וז"ל באופן שמן הדרוש והענין מוכרח להיות נרנח"י שלם ומקיפיהם והכל צמי' פנימיות ועוד צמי'
חיה ויחידה מקיפים כוללים על כולם עכ"ל יעו"ש:

(ו) **ש"ס** ד"ה כי מאזן ימין נמשך האור וכו' בסוד א"מ וכו' וקשה והלא בתחילת דבריו כתב כי משני אלפין שזיורם יו"י הם פנימי
ומקיף שהם של ב' אונים. וכן ב' אלפין שזיורם יו"ד נעשה מהם חילוניות ופנימיות הכלי והם צמי' נקבי החוטם ימין ושמש
וע"י להרב זמרת האר"ך ד"ד ע"ב ד"ה דאה ראייתו וכו' ולהרב חסדי דוד אהו יו"ד ולהנהגת הרמ"ז אהו ל"ג. וע"י בסוד הרש"ש ז"ל
כמונת האכילה והביא דבריו הרב דב"ש ז"ל בפ"ב מש' העקורים וז"ל שאלו הד' אלפין נכנסים תוך הפה. שני אלפין ראשונים דשני
מיני אלפין צימין הפה הכל ודיבור ושני אלפין צ' דשני מיני אלפין ששמאל הפה הכל ודיבור וכו' יעו"ש. וכל כוונת דברי הרש"ש ז"ל בהקדים
מ"ש בהנהוטי צמי' המוחין פ"ע וז"ל הקדוש בקיבור **הז"א י"ש** בו מ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן. מ"ה וב"ן דמ"ה צימין והם באופן
זה כי מ"ה דמ"ה שהוא צמי' חכמה דמ"ה בפנים. וב"ן דמ"ה שהוא צמי' בינה דמ"ה שהוא שמאל דמ"ה צימין והם באופן
וב"ן דב"ן הם ששמאלו והם באופן זה. מ"ה דב"ן שהוא חכמה דב"ן בפנים דשמאל. וב"ן דב"ן שהוא צמי' בינה דב"ן שהוא שמאל
דב"ן הוא צלל האחר דשמאל. **וכשמדעונו** א"י"א לתת מוחין לז"א אלא מוריע מוח"ב חו"ג שהם מ"ה וב"ן דמ"ה. ואימא מוריעה חו"ב
חו"ג שהם מ"ה ומ"ה דב"ן. ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסידים שלה שהם מ"ה וב"ן דב"ן. ונחמת אותם לאלף ומתלבשים בסוד וחזי יסוד
השמאל שגו. ואבא נתן לה ציגות וגבורות שלו שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים בגלגל וחזי יסוד המיני שלה ונעשים לה חכמות וחסידים.
ועכשיו יהיה נמלא ציגות דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן. מ"ה דמ"ה צימין. ומ"ה דב"ן ששמאלו. וצמי' דאימא אחר
החילוף ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. צ"ן דמ"ה צימין וב"ן דב"ן ששמאלו. **וכשמחלבים** צ"א יתלבש גלגל דאבא בחכמה דמ"ה ימין דימין
הוא דאבא בחכמה דב"ן ימין דשמאל. והיסוד צמי' חלף השמאלים דמ"ה וב"ן עכ"ל בקיבור יעו"ש.

צמיגות דמ"ה שמאל דימין. והוא דאימא צימין דב"ן שמאל דשמאל. **והנה גם כאן**
באורות האזן והחוטם ימא דרך אפשר אי ניחא קמיה קב"ו שמדעונום לד ימין דאזן וחוטם עם לד שמאל. והציגות והגבורות של
לד ימין ניחנים לד שמאל ונעשים שם צלל שמאל לחכמות וחסידים. וחכמות וחסידים שצלל שמאל ניחנים לימין ונעשים שם ציגות וגבורות
וראייתו להרמ"ז ז"ל ומפרשים אחרים שקראו לאלף שזיורו יו"י חסידים. ולאלף שזיורו יו"ד גבורות. וא"כ נמלא שאלף שזיורו יו"ד
שצלל ימין ניחן לדלל שמאל ומשמש שם לחכמות וחסידים. והאלף שזיורו יו"י שצלל שמאל ניחן לימין ונעשה צלל ימין ציגות וגבורות.
נמלא עמה שני אלפין שזיורם יו"י הם באזן ימין ובחוטם ימין. ולד ימין יקרא בערך ללל דאבא. ושני אלפין שזיורם יו"ד נמלאים
עמה כולם צלל שמאל וכולם הם בערך ללל אימא. **וכשמחלבים** בחוק הפה הנה כמו שמנינו ללל דאבא מתלבש צימין דימין ובימין
דשמאל דז"א. וללל דאימא מתלבש צמיגות דימין ובימין דשמאל דז"א. כן הוא ג"כ הכא שאורות און ימין וחוטם ימין שהם עתה
אחר החילוף שני אלפין שזיורם יו"י הם מתלבשים בחוק הפה צימין דימין ובימין דשמאל ונעשים צפה צמי' הכלים שהם האורות. ואורות
דאזן וחוטם שמאל של עכשיו שהם ב' אלפין שזיורם יו"ד הם מתלבשים תוך הפה ששמאל דימין ושמאל דשמאל ונעשים שם צמי'
דיבור שהם הכלים. וממלא עתה בחוק אור הפה אור און ימין אור מקיף. ואור חוטם ימין אור פנימי. והם עומדים צימין דימין
ובימין דשמאל של הפה והם שני אלפין שזיורם יו"י. ואור און שמאל חילוניות הכלי ואור חוטם שמאל פנימיות הכלי והם הב' אלפין
שזיורם יו"ד והם עומדים ששמאל דימין ובימין דשמאל של הפה. זה נ"ל כוונת הרש"ש ז"ל וצמי' יתיישבו כל צמיגות להגיה לדברי
להרב חסדי דוד צמות יו"ד שכתב כי האזנים שהם שני אלפין יו"י יעשו הכל ודיבור וכו' יעו"ש נראה שכוונתו להגיה בדברי
רו"ל ולפי מ"ש אין לריך להגיה. ובפירושינו זה יתיישבו גם קושיית הריפ"ש ז"ל שצפרקין צמות אי יעו"ש וא"ש אה"ס:

(ז) **ש"ס** ד"ה ומן און שמאל נמשך ונעשה חילוניות הכלי וכו' ע"י להריפ"ש ז"ל צמות א' מה שהקשה ומה שכתב יעו"ש, ולענין
נראה לתקן באופן אחר שמוכרח להיות חילוניות הכלי מצמי' האזן שהיא צמי' נשמה כדי שיאיר בו א"מ שנעשה מצמי'
האזן ימין שהוא צמי' נשמה כיון שהם מסוג אחד. לא כן אם היה צמי' הכלי חילוניותו ופנימיותו מצמי' החוטם שהוא מצמי' הרוח
אז היה חכר חילוניות הכלי מהארת המקיף כיון שאינם מסוג אחד. וע"י ש"ש ז"ל אהו ח' מה שכתב שרימי מובן:
חסקן

בח'י' הכל ובחנת דיבור והנה ההכל הוא בח'י' האור והדיבור הוא בח'י' הכלי והנה 'ש' כפה הכל ודיבור עליונים כלחי העליון והכל ודיבור תחתונים כלחי התחתון ומלא' כי ההכל העליון הוא ח'י' ומ' והתחתון הוא ח'י' א"פ. ודיבור העליון כלי ח'י' והתחתון הוא כלי פנימי והאורות שהם ההכלים הם זימין הפה והדיבורים שהם הכלים הם בשמאל הפה:

פ"ב והנה אותם ה' אלפי'ן לר' שליירנו לעיל בחוטם הם הנכנסים כפה והם הנעשים שם ד' הכלים והנה ד"פ הכל הוא בני' קמ"ח כי על ידי השיניים שבתוך הפה נעשים אותם ה' הכלים לה' ונעשים קמ"ח ונגמרת פעולתן. לו ואל יקשה בעיניך משל' כי מן אור' און שמאל הנכנס כפה. נעשה ממנו חילוניות הכלי ומן נקב חוטם שמאל נעשו פנימיות הכלי כי אעפ"י שאור המקיף גדול מאור פנימי עכ"ז פנימיות הכלי הוא גדול מחילוניותו כנראה בחוש הראות משא"כ בח'י' האורות כי האור הגדול של' יוכל הכלי להגבילו ולקבלו בתוכו י' שאר בחוץ כבוד ח'י' לו) והאור המועט י' שאר בפנים משא"כ בכלים וח"כ איך מבחי' האון העליונה יהיה חילוניות הכלי ומן החוטם שהוא יותר תחתון יהיה פנימיות הכלי והתשובה בזה היא כי האור כולו הוא שוה בהשואה א' וכאשר רוצה ליכנס ולהיות נגבל תוך הכלי אז האור שאינו יכול ליכנס תוך הכלי נשאר בחוץ בח'י' מקיף ואור הפנימי הוא מאיר מבפנים הכלי ועובר האור עד ח'י' עובי דופן הכלי מלד פנימית הדופן והח"מ הוא מאיר מבחוץ הכלי ועובר עד ח'י' דופן הכלי מלד חילוניותו וע"י ז' הארות אלו מאיר הכלי ומודרך. והנה אלו לריכים שח'י' כלי יאיר תחת ח'י' ומנה המקיף גדול מאד ולא היה עובר הארותו ונבצע ומאיר בדופן הכלי כי י' החק והפרש והבדל גדול ביניהם ועל כן הולך שפנימיות הכלי הגרוע י' שתיה עם אור פנימי הגרוע ומאירים זה בזה וכן חילוניות הכלי המעולה יאיר זה בזה אור המקיף המעולה שאל"כ היה נשאר חילוניות הכלי בלי שום הארה. גם י' סיבה אחרת והיא קרובה אל הגו' והוא כי הנה אור המקיף ח'י' חשקו וחפלו להדבק עם האור הפנימי על' לו ולכן אם ח'י' הדופן של הכלי מלד הח'י'ון לא היה זך יותר לא היה עובר זה האור המקיף והיה אור הפנימי חסר מלקבל אור המקיף אמנם כהיות ח'י' הח'י'ון של הדופן זך אז י' יכולת באור המקיף לעבור זה עד ח'י' הפנימי של הדופן ואז מאיר זה בזה ואעפ"י שח'י' הפנימי של הדופן לא יהיה זך אין זה חשש כי האור הפנימי עובר ומאיר זה עד ח'י' העובי הפנימי אעפ"י שאינו זך. ואם תקשה ותאמר כי עדיין י' להקשות ולומר שהרי בחוש הראות

אנו רואים שפנימיות הכלי זך יותר מחילוניותו. התשובה כי ביאור הענין הוא כי אעפ"י שאור הפנימי קטן מאור המקיף עכ"ז להיותו מוגבל תוך הכלי לכן הכלי מקבל הארה שלימה ממנו אבל אור המקיף אעפ"י שהוא אור גדול עכ"ז כיון שאינו דבק וממולט עם הכלי אינו מאיר כ"כ הארה בחילוניות הכלי כמו שמאיר האור הפנימי שפנימיות הכלי ובוה יבוא הכל על כיון:

[בע"ח שדפוס ככאן הוא מתחיל פ"ג]

והנה כבר ביארנו שלשה בח'י' העצמים (') ואמנם גם בח'י' נתי' כלולים בהם אלא שאינם מתגלים כאן עד למטה באורות העינים כמו שגבאר במקומו בשורת האל בדרך הוא: **ונבאר** י' יאית אורות אלו הנק' עקודים דע כי בעת שיאלו לא ילאו שלמים כמ"ש בע"ה וטעם הדבר הוא כי כונת המאלל היה לעשות עשה התחלת הויית הכלים להלביש האור ללורך המקבלים שיוכלו לקבלו ולכן כהיות שיאלו בלתי שלמים ונגמרים חזרו לעלות אל שורשם להתקן ולהשתלם וע"י כן נעשה הכלי וכמ"ש והענין כי בודאי הוא שבח'י' הכלי היה בזה חפ"י כי לא היה בפועל בתוך האור כי היה בזה ח'י' האור היותר גם ועב רק שהיה מחובר זה בעלם והטב ולכן לא נגלה בחינתו כי כאשר ילא האור דרך הפה ולחון ילא הכל מעורב ביחד וכאשר חזר האור לעלות למקורו להשתלם כנז' אז ודאי שעי' יאית האור מחוץ לפה הנה אותם בח'י' הכלי שהוא האור היותר עב קנה עשה עביות יותר וע"י כן אינו יכול לחזור גם הוא למקורו ככראשונה ונפשת האור תוך ממנו ועלה אל המקורו כנז' ואז ניתוסף באור העב הגו' עיבוי יותר על עיבוי ואלו נגמר והשאר בח'י' כלי. וא"ת ח"כ כאשר יחזור האור תוך לירד ולהתפשט בכלי ככראשונה יחזור ויזדקך הכלי ככראשונה ויתבטל מלהיותו בח'י' כלי. התשובה בזה היא כמה שהודעתך במקום אחר כי לא חזרו כל י"ם שנתעלו במקורם לחזור ולירד כולם. אמנם ה' לחדם ירדו והעליונה שהיא הכתר נשארה תמיד שם עם המאלל מן ובוה נמלא כי אור התכמה הוא שחזר להתלבש בכלי הכתר וכן שאר הספי' ויכולים הכלים לקבל האור הוא המועט ממנה עשה ממה שהיה להם קודם:

והנה כולם ילאו בבחי' נפש בלבד וי"ם פסוק נשבע ה' בנפשו מא' כי האל"י שהוא נק' נקודים כמ"ש בע"ה והוא הנק' שם הוי"ה הוא הנשבע ב'י' שגדול ממנו והוא עולם העקודים הגו' אשר כולם ילאו בח'י' נפש בלבד ומוזה תעמיק ותראה יא' כמה עמקו מתחבטותו ית' כי חפ"י עולם העליון של העקודים אינו רק בח'י' נפש לבד והנה כל ה"ם ילאו אבל לא ילאו יחד כולם רק

איפה שרימה

(ח) **היטקו** וחפלו וכו' ע"י ב'ש' הקדמות ד"ו ע"כ ששם מתוקן הלשון יותר. וע"י בהגהת השמ"ש יזע"א לעיל ש"כ עקף ג' שכתב שם וז"ל שזה המקיף הוא בח'י' חיה וע"י סוף פ"ב מש' העקודים במ"ב עכ"ל. וע"י ב'ש' הקדמות דע"ה ע"ד שכתב שאור המקיף נקרא נשמה לשמה שהוא חיה והוא בח'י' אבה. וכ"כ ב'ש' העקודים פ"ב במ"ק יעו"ש. וע"י הו"ח דל"ד ע"ה ודפ"ו ע"ה יעו"ש. ומה הפנימי שהיא הנשמה הפנימית היא בח'י' חימה כגודע. וע"י להרמ"ז ז"ל באות ל"ה שגראה שהבין שזו מקיף יחידה יעו"ש. וממה שהשיב על דבריו הרב יוס"ד ז"ל בכת"י וז"ל חזרה קושי"א לזכותה על בח'י' הראשון שנ"כ כלל גדול בדיניו שחילוניותו וכו' אבל עיקר הקושי"א ליתא לכוין שאינו דבוק וממולט הוא גרמה לכו' שאינם זכים ומאירים עם היות שבח'י' אריות שורשם מעולה. ועוד התם בכללות כנון ג' כלים פנימי והיבון וח'י'ון אבל אה"כ כל אחד ואחד מהם חילוניותו גדול מפנימיותו עכ"ל. הנה מדל"ה השיב על דבריו נמי שזה הוא מקיף חיה משמע דגם הרב יוס"ד ז"ל ס"ל שזה מקיף יחידה. וליחא אלא הוא מקיף חיה כמ"ש. ומ"ש הרז"ל ב"ש"מ פ"ו שאור המקיף בכלי הח'י'ון הוא בח'י' ב"ן שכתב שם וז"ל ונר"ן פנימי דמ"ה הם אורות לשלושה כלי פנימיים והמקיפים לג' כלים חילוניות משם ב"ן עכ"ל. כ"ל שכונתו לומר כי בח'י' ב"ן שהוא מוחין דאב"ה הם נקראים נוקבא בערך מוחין דפנים שהם בח'י' חיה והב"ן הוא מלביש ומקיף על מוחין דחיה כבוד נקבה סכובב גבר אבל הב"ן אינו אור"מ ממש הנקרא חיה כגלע"ד:

(ט) **אות** ע"ל דמהר"ש ז"ל הוא לשון שער העקודים פ"ה מ"ק יעו"ש:
 (י) **ד"ה** אמנם גם בח'י' נתי' כלולים בהם וכו' ע"י להר"ש"ש ז"ל באות ב' והביא דבריו הרב שכתב חמה ד"ו ע"ד ד"ה והנה וכו' והקשה עליו ופירש פירוש אחר יעו"ש. ולדידיה נמי קשה כי הכלי והרשימו ואו"ח אשר היו בעולם העקודים נתגלו שם בעולם העקודים ולפי פירושו איך יתיישב מ"ש הרז"ל אלא שאינם נגלים כאן עד למטה באורות העינים וכו'. ועוד אלו הנתי' של העקודים שהם הכלי והרשימו ואו"ח לא נתגלו מעבור ולמטה עם אורות העינים. ומה שנתגלה עם אורות העינים הם נקודות דס"ג שהיו תוך פנימיות הא"ק מטבדור ולמטה ילא חילוניותם עם חילוניות הב"ן מהעינים ונתגלו מטבדור ולמטה. ואעפ"י שיש ליישב קושי"א זו כמה שכתב הרז"ל ב'ש' הנקודות כי אורות העינים בעברם דרך אח"ך היו שואבים הארה מאח"ך ומאוחתה הארה נעשו כלים ואורות הנקודים, מ"מ קושי"א ה' עדיין במקומה עומדת. והרב יוס"ד ז"ל כתב בגליון ע"ח וז"ל גם נתי' כלולים עממם כי הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן מטבדור ח"ק וכשעלו מ"ה וב"ן כבוד מ"ן לטעמים עלו עממם. וכשיאלו הב"ן מהעינים ילאו עממם כמ"ש בכללי השמ"ש ז"ל עכ"ל. ונלע"ד לפרש ע"פ מ"ש הרז"ל ב"ש"מ כי העליון כולל כל מה שחתיו ח"כ אורות העקודים שהם עממים דס"ג מוכרח להיות כולל בהם גם נתי' דס"ג מטעם שהם למטה מהעממים. אבל הנתי' דס"ג עממם הם מלובשים תוך מ"ה וב"ן שפנימיות ח"ק מטבדור ולמטה ובאלת אור העינים ילאו עממם חלקי נתי' דס"ג ונתגלו מבחוץ מטבדור ולמטה. וע"י ב'ש' השכירה פ"ו שכתב שם וז"ל והנה בשם ס"ג היותו כולל עממ"ב שהם טנח"א וכולם נכללים ב"ם העקודים ע"ש עכ"ל:

(יא) **ש"ם** ד"ה כמה עמקו מהשבותיו וכו' ע"י להרב יפ"ש בפ"ג אות א' ובס' ש"ש אות ה' יעו"ש. ונלע"ד שכונת הרז"ל לומר שהש"ת

כונות פרטיות

כוונת האכילה

של אאע"ה בסוד והוא עומד עניהם תחת העץ

יכוין לחשיך היוד העליונה דאלף ראשונה מ"ס דאחן ימין דאין
 שבח"י ׀ נציר דיו שמש י (והם ארבע) והוא דאלף סרק
 דחוש ימין (והוא ארבע) והיוד תחתונה דאלף מ"ס דאחן שמאל והוא
 דחיצו הכלי ויוד העליונה דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל כנל דאין
 סרק דחוש שמאל (והוא סמיכות הכלי) והיוד תחתונה מ"ס דאחן
 ימין כנל ויוד עליונה דאלף ראשונה רבי אלפין השניים מ"ס דאחן
 ימין ויד מ"ס דחוש ימין ויוד דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל ויד
 מ"ס דחוש שמאל.

ויכוין להעבירם דרך סמיכות ארץ עד הפה בי אלפין ראשונים
 רבי מיני האלפין בימין הפה הכל ודיבור ובי אלפין שניים
 רבי מיני האלפין בשמאל הפה הכל ודיבור ואז נחלקין החיך דאלפין
 לארבע די חצאים בלחי העליון די חצאים בלחי התחתון ונעשים די
 הבלים די דבורים והנה דים הכל גי קמח כי עיי לבי שינים נסחנים
 אותם די הבלים ונגמרת סעולתם, ומשם יששך השפע ממדינה
 למדינה עד חסד דעתי ומשם לנגלתא דאיא שמשם נמשכים יג
 תודתי שהם גי הודית נמסר לתם אלא שהם במילוי יודין ומשם ליג
 נימן ומשם למזל העליון שבו אלף נציר יודי א והוא חלוקה לבי
 שהם נמסר יב תיקוני דיקנא שבמזלא הם כללים והוא משפע
 בהם בסוד יוד עליונה והם משפיעים בו בסוד יוד תתאה ואז יכוין
 לזווג הבי מזלות גי עיב דמזל העליון בגי קמח דמזל התחתון שבו
 אלף (ה)

כונות פרטיות

אלף בציוה יורד א והוא דלוקה לבי נמסטר ייב תיקוני דיקנא שגז
בו הם נבלים והוא משעיז בהם בסוד יורד עליונה והם משסיעים
בו בסוד דלית כי הנוק' נקי די ומשם לאורא :

אכלו רעים דא אורא בי אנלוח :

יכוין להמשך שפע מחדר דעת' שכנתר דאיא ולהמשיכו דרך
אוצר החכמה מוחא מתימאה עד פה דאיא ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחין
בסוד הכל פה ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאורא מבחוק ומשם
א"ה"ח 6025 שואמים ושואבים וניזונים הגיד שלהם :

עוד יכוין להמשך שפע סמים דאיא ולהמשיכו דרך סיו לפנימיות
גרונו ומשם לבחיב דאורא ודרך סנימיות גרונו מתששם לחזון
לרק שלהם :

שתו ושכרו הודים זון ב' שתיות

שתיה ראשונה סנימית נמשכת מאכילה שנית דאימא הנמשכת
לה סמים דאיא לחזון הרק שלה משם נמשך לגיד חזון
דרך סנימיות גוסא עד מקום זרן הי דברים אכילה ובכללה שתיה
ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותיה סנימים מזון למוחין חזון ונמשכת
מתנית גרה דמוחין חזון דאימא :

שתיה שניה חיצונית עיי הביכות שאנו מכיכים על אכלתינו
ושתיתינו נמשך ממוחין דאימא עצמה הי דברים הגיל אכילה
רחיצה וכוי ויורד עד פיה ודרך חזון יורד ומתששם לרק חזון וזה
סדר כונת המשכת הי דברים אלו אכילה וכוי דשתיה זו השנית:
יכוין

לוח הטעיות

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
יג	א	יד	ניקוד ששכנסים	אין צריך ניקוד
סז	א	ח	י ה	י ה
סו	א	יב	השם מצטיין נ"י	תצטיין
יז	א	בכונה	אכירת אאעיה כרי להקל, על המכוין חזרנו על המקרא	לבאר ולצייר הכונה באופן נקל

א ראשונה צורתה יןי

א יןי

י מאזן ימין אוים

ן מחוטם ימין אריס

י מאזן שמאל חיצוי הכלי

א שנית צורתה יןי

אה"ח 6025

א יןי

י מאזן שמאל חיצוי הכלי

ן מחטם שמאל פנימי הכלי

י מאזן ימין אור מקיף

א שלישית צורתה ינד

א ינד

י מאזן ימין אור מקיף

נד מחוטם ימין אור פנימי

א רביעית צורתה ינד

א ינד

י מאזן שמאל חיצוי הכלי

נד מחוטם שמאל פנימי הכלי

לוח הטעיות

אח"כ ימשיכם דרך סנימיות אך עד הפה ב' אלפין אהת יןי אחת
ין"ד בימין הסה הכל ודיבור ובי אלפין אחת ין"י ואהת ין"ד
בשטאל הפה הכל ודיבור

אוצר החכמה ימין הסה, שטאל הסה

ימין דמין הכל שטאל דימין דיבור ימין שטאל הכל שטאל שטאל דיבור

א יןי א יוד א יןי א יוד א יןי א יוד

אחי"ח 6025

אז נחלקים הוון דאלפין לאורכם די הצאים בלחי העליון ודי הצאים
בלחי התחתון

לחי עליון לחי עליון

ב' הכלים ב' דיבורים ב' הכלים ב' דיבורים

א יןי א יוד א יןי א יוד א יןי א יוד

לחי תחתון לחי תחתון

ונעשים די הכלים ודי דיבורים והנח דים הכל גי קמ"ח כי נפתנים
עי ליב שיניים

ומשם ימשיך השפע עד חסד דעתיק ומשם לנלגלתא דא"א
שמשם נמשכן י"ג תיוורתני שהם יהוה יהוה יהוה נמסי לתם
ומשם ל"ג גימין ומשם למזל העליון שבו א בציור יןי כזה א
ובמסי י"ב תייד שכלולים בו והוא משפיע בהם בסוד ין"ד עי
והם משפיעים בו

בסוד

לוח הטעיות

בסוד יוד תתאה ואז יבין לזווג גי עיב המזל חי בני קסיא דמזל
היג שבו א בציור יווד

מזל חי א, יוד הי ויו הי, יוד הי ויו הי, יוד הי ויו הי
מזל יג א אלף הי יוד הי, אקף הי יוד הי, אלף הי יוד הי

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
יט	א	ו	יחא	והא
כא	א	א	דה עי	עיה גי
כא	א	ב	ן גי	יהו
ל	א	א	דנהי דוהיי	דנחי דנחי
לב	א	ה	היג	היג
לב	ב	טז	ישתרו	ישתהו
נו	ב	טז	דג	דגי שיצוי
נז	א	ג	סניס	וסניסי

אוצר החכמה

אה"ח 6025

